

Recull de Premsa

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

► 16 Febrero, 2015

Obra 'I'm an artist' del artista burgalés Néstor Sanmiguel que estará en el expositor de la galería salmantina Adora Calvo. / ICAI

CASTILLA Y LEÓN DEJA SU SELLO EN ARCO

Un total de 16 creadores nacidos o afincados en la Comunidad participará del 25 de febrero al 1 de marzo en el certamen

C.C. (ICAI) / VALLADOLID

Los artistas castellanos y leoneses se harán este año de nuevo un hueco en la selecta programación de ARCO, la Feria Internacional de Arte Contemporáneo más importante de España, cuya 34ª edición se celebrará en los pabellones 7 y 9 del recinto madrileño de Ifema entre el 25 de febrero y el 1 de marzo. En esta ocasión, 16 creadores nacidos o afincados en Castilla y León representarán a la Comunidad, con todas las provincias salvo Ávila representadas.

Valladolid y Zamora, con tres representantes en cada caso, serán las provincias que ostenten un mayor número de creadores, y una vez más, la única galería de la región con expositor propio será la salmantina Adora Calvo. ARCO contará este año con la participación de 216 galerías de 30 países y tendrá a Colombia como país invitado.

Por Valladolid, Dora García presentará en el stand de la galería Juana de Aizpuru la obra única 'Mad Marginal Charts', integrada por tres paneles de madera con pintura negra de pizarra y dibujos realizados con tiza, junto con un libro con 200 dibujos realizados a lápiz sobre papel Carson y encuadrados a mano. Por su parte, Eugenio Ampudia, llevará al expositor de Max Estrella una nueva fotografía de su serie 'Dónde dormir', en la que aparece sacó en ristre en pleno escenario del Palau de la Música de Barcelona. El tercer vallisoletano presente será Diego del Pozo, que repetirá con la galerista salmantina Adora Calvo, y mostra-

rá su proyecto 'Hacking the world', una reformulación del clásico juego 'El dilema del prisionero', de Merrill Flood y Melvin Dresher, protagonizada por sus compañeros de Here Together Now, una iniciativa experimental que plantea repensar y ensayar nuevos modos de producción, relación y exhibición a partir de la construcción de una comunidad artística.

Por Zamora, la galería Marlborough presentará dos lienzos de mediano formato de Juan Correa: 'Joyas congeladas', realizado en 2012 en resina y pigmentos sobre tela sobre tabla, y otra obra llamada 'Sin título (urdimbre y trama)', sobre idéntico soporte. Asimismo, el escultor de Cerecinos de Campos Baltasar Lobo volverá a estar presente en ARCO a través de dos de sus piezas, que podrán verse en la galería madrileña Leandro Navarro. Por su parte, la zamorana Ana Prada, afincada en Londres desde 1989, mostrará en el expositor de la galería barcelonesa Estrany de la Mota piezas como 'Ring mother', realizada en madera, 'T.B. Creator Yellow' y 'T.B. Creator Red'.

Burgos, León, Salamanca y Segovia contarán con dos representantes cada una. Así, Fernando Rennes (nacido en Covarrubias y afincado entre Roma y Nueva York) participará con el dibujo de gran formato 'Coliseo' y la pieza en acuarela y tinta 'E pluribus unum'.

Mientras, el zaragozano afincado desde hace décadas en Aranda de Duero Néstor Sanmiguel exhibirá un bloque de seis piezas y otras cuatro piezas que aparecen pobladas de textos manuscritos.

Obra del artista Fernando Sinaga que podrá verse en Arco. / ICAI

Por la provincia de León, uno de los elegidos ha sido Daniel Verbis, con 'La metamorfosis', y el otro es Alberto García-Alix, con tres fotografías de una nueva serie que inició en 2013, y que se está exponiendo parcialmente en estos momentos en la Maison Européenne de la Photographie en París.

SALAMANCA. Por Salamanca, Bene Bergado presentará dos piezas muy recientes en el stand de la galería Espacio Mínimo: 'Huevos de basura', y 'Trampa'. El otro salmantino que permanece fiel a ARCO es Fernando Sinaga (zaragozano afincado a orillas del Tormes hace lustros), que presentará en el expositor de Adora Calvo dos esculturas: 'Bal+samo', realizada entre 2001 y 2002 en cristales de seis colores, y 'R+C', fechada entre 2005 y 2012 y ejecutada en latón, acero y madera de ébano.

Por Segovia, la galería catalana Marc Domènech presentará un

lienzo de Esteban Vicente mientras que el trabajo del artista argentino afincado en la ciudad del Acueducto César Paternosto será el único de la Comunidad en estar presente en los expositores de dos galerías: la americana Dan Galería y la madrileña Guillermo de Osma, que por el momento no han decidido aún las piezas del platen-

se que presentarán en el certamen. Por Palencia, el único representante será David Rodríguez Caballero, que hasta el 21 de marzo protagoniza en la sede de Marlborough en Barcelona la exposición 'Vibraciones de la materia'. El eldanense mostrará en el expositor de esta galería tres piezas realizadas en latón durante los últimos meses del pasado año.

Y en representación de Soria, Mariano Carrera, más conocido en el entorno artístico como Dis Berlín, volverá a participar con varias pinturas en el expositor de la galería madrileña Guillermo de Osma.

CANTARES DE GESTA

L. M. de Dios

Suiza, mon amour

¿Qué encantos habrá en Suiza (que no tiene sol ni playas) para que los ricos-ricos vayan tanto a visitarla? ¿Será por pisar la nieve en sus hermosas montañas y esquiar en sus laderas entre las colinas blancas? ¿Irán por chocolatinas famosas y renombradas de esas que en el envoltorio tienen pintada una vaca? ¿Irán a comprar relojes porque allí abundan las marcas expertas en precisión y en estética avanzada? ¿Irán a sentirse olímpicos en la ciudad de Lausana donde está el COI que dirige y monta las Olimpiadas? No señores; nada de eso. No se crean tal patraña. Los ricos van a Suiza a llevar allí su pasta, que en Suiza hay muchos bancos que la guardan bien guardada y no suelen preguntar nada de nada de nada, ni siquiera si el dinero se ganó con malas mañas. Así que cientos de artistas y deportistas de fama, políticos y empresarios sin dignidad en el alma ocultaron en Suiza millones de pasta gansa. Aunque se sepan sus nombres, la pregunta es obligada: ¿devolverán algo al fisco o tendrán la santa cara de mirar para otro lado como si nada pasara? ¿Quién me compra este misterio? Adivina, adivinanza.

BREVES

SOCIEDAD

Se agota el plazo para solicitar una plaza de viaje para el 'Club de los 60'

■ El próximo día 20 finaliza el plazo para solicitar una de las 27.000 plazas de viaje del 'Club de los 60', iniciativa que organiza la Consejería de Familia y que este año oferta 32 destinos diferentes, de los que 19 son internacionales, incluidos dos transoceánicos a Canadá y Argentina, y 13 nacionales. Además, este programa se ampliará con 'Ruta 60', que permitirá a 1.900 castellanos y leoneses conocer distintas zonas de la Comunidad.

► 16 Febrero, 2015

El 'caso Palau' languidece entre recursos

La causa no ha registrado apenas actividad en los últimos 16 meses pese a que las indagaciones ya han concluido

JESÚS GARCÍA, **Barcelona**

“Aún no ha acabado la instrucción, y ya hace seis años”, lamentó el lunes Artur Mas, a propósito del *caso Palau*, durante su comparecencia en el Parlament. La investigación sobre el desfalco de la institución musical y el pago de comisiones ilegales a Convergència finalizó, en lo esencial, en octubre de 2013. El juez concluyó entonces que el partido nacionalista había recibido de Ferrovial 6,6 millones a cambio de adjudicaciones públicas y que Fèlix Millet y su mano derecha, Jordi Montull, se habían apoderado de 24 millones del Palau. Pero lo cierto es que la fase de instrucción formalmente aún no ha acabado, y que el juicio oral por esos hechos ni siquiera se vislumbra en el horizonte. ¿Por qué?

La Sección 21ª de la Audiencia de Barcelona tiene sobre su mesa, desde noviembre, el recurso que presentó el fiscal del caso, Emilio Sánchez Ulled, contra el archivo de la causa para el exdiputado de CiU Jaume Camps. El juez instructor exoneró a Camps porque el supuesto delito que cometió —hacer de intermediario en el pago de las comisiones— había prescrito. El recurso del fiscal es el

último que queda por resolver para dar por terminada la compleja investigación del Palau y buscar un hueco en la agenda de la sala a la que corresponda juzgarlo.

Los hechos fueron fijados por el juez instructor en el verano de 2013, aunque en octubre de ese año modificó un “error material” y elevó las cantidades entregadas a CDC a través, sobre todo, de su extesorero Daniel Osàcar, que afronta una petición de siete años de cárcel. El último año y cuatro meses, en cualquier caso, ha sido de escasa actividad indagatoria. La Fiscalía y las acusaciones —la particular, que ejerce el Palau como perjudicado, y la popular, que lidera la Federación de Asociaciones de Vecinos de Barcelona (FAVB)— redactaron sus escritos solicitando, entre otras cosas, elevadas penas de prisión para Millet y Montull.

Cuando todo parecía listo para enviarlo a juicio, la FAVB dio una vuelta de tuerca más y pidió la imputación de nueve empresarios que habían realizado trabajos en la vivienda de Millet pese a que los facturaron a la entidad musical. El juez que impulsó el *caso Palau* y que ahondó en la financiación ilegal de Convergència, Josep Maria Pijuan —ahora

jubilado— rechazó la petición. Pero la Sección 21ª dio la razón a los vecinos y obligó al nuevo titular —el magistrado José Julián García de Eulate— a tomar declaración a los empresarios en junio de 2014. Tras escuchar su versión, les exoneró.

El *caso Palau* ha visto desfilar

La lentitud en el fin de la instrucción aleja la fecha del juicio

El proceso deberá aclarar si CDC recibió comisiones ilegales

a cinco jueces de instrucción desde el verano de 2009, cuando los Mossos d'Esquadra irrumpieron en el coliseo modernista en busca de pruebas del desfalco y tras una querrela de la Fiscalía Anticorrupción. El primero, Juli Solaz, fue el más polémico por su lentitud en la tramitación y por no aplicar medidas cautelares sobre los dos

hombres que, ya entonces, habían confesado (solo en parte) ser los saqueadores del Palau. El último cambio de magistrado también ha influido en la ralentización del caso, que ahora languidece.

La baja de un magistrado en la Sección 21ª —encargada de resolver los recursos del caso Palau— tampoco ha ayudado a agilizar este tramo final. El Tribunal Superior de Justicia de Cataluña considera, sin embargo, que no ha sido un factor clave. “La baja se cubrió con un sustituto, por lo que el funcionamiento de la sección no se ha visto afectado. El último recurso del fiscal entró en noviembre y la ponente lo tiene para resolverlo”, explica un portavoz.

Cuanto más se dilata el fin de la instrucción, más se distancia en el tiempo la vista oral. El dato es relevante si se tiene en cuenta la elevada edad de algunos acusados. En especial, del casi octogenario Millet, que además arrastra problemas de salud. El año pasado, durante el juicio por el hotel del Palau —por el que fue condenado a un año de cárcel— se rompió el fémur; una lesión que, en personas de su edad, puede tener complicaciones.

PASA A LA **PÁGINA 4**

La dilación del ‘caso Palau’ ha erosionado a Convergència

VIENE DE LA **PÁGINA 1**

Las defensas de los 17 acusados pueden “intentar pedir la atenuante de dilaciones indebidas” para rebajar una posible pena, explican fuentes del caso, aunque esa petición es “difícil que prospere porque la instrucción está viva”, matizan.

El juicio no se celebrará antes de las elecciones catalanas del 27 de septiembre; es probable, incluso, que por entonces no haya fecha para la vista. El juez considera que Ferrovial camufló las comisiones —del 4%— por obras de gran envergadura (Ciudad de la Justicia, línea 9 del metro) durante el último gobierno de Jordi Pujol como donaciones al Palau. El proceso ha erosionado a Convergència, que tuvo que poner su sede, en la calle Còrsega de Barcelona, como aval para cubrir la fianza de 3,3 millones.

Las anotaciones en las agendas de Millet, documentos hallados en ordenadores y la declaración de testigos son la base probatoria del *caso Palau*. El juez reprocha a Millet su “inmutable silencio” sobre la presunta financiación ilegal de Convergència. Todo esos elementos se pondrán a prueba en el juicio, que deberá aclarar si la convicción expresada por Mas en la cámara está justificada: “Estoy convencido de que no hay ilegalidades entre CDC y el Palau de la Música”.

► 16 Febrero, 2015

Els petits secrets del poder pugen a escena

El teatre de la política

Jorge-Yamam Serrano recrea a 'Camargate' la conversa entre Alicia Sánchez-Camacho i Victoria Álvarez

Jordi Casanovas farà 'Pujol, president' després de l'èxit de 'Ruz-Bárcenas', i a Madrid esclata 'Las guerras correctas'

IMMA FERNÁNDEZ
BARCELONA

L'esmolat Groucho Marx ja ho va advertir: «La política és l'art de buscar problemes, trobar-los, fer un diagnòstic fals i aplicar després els remeis equivocats». Un art, doncs, d'indiscutible teatralitat, que els últims temps s'ha convertit en una mina inesgotable i sorprenent. La ficció ha quedat enrere. Les martingales dels poderosos han inspirat *Ruz-Bárcenas*, *Las guerras correctas*, *Hendaya*, el musical; *Confesión de un expresidente...*. A partir de l'11 de març, al Tantarantana, s'hi veurà el *Camargate* de la companyia Teatro de Cerca. Jorge-Yamam Serrano, creador de l'estupenda *Que vaya bonito*, firma la recreació basada en la famosa conversa (gravada per Método 3) del 7 de juliol del 2010 al restaurant La Camarga entre la líder del PPC, Alicia Sánchez-Camacho, i Victoria Álvarez, examant de Jordi Pujol Ferrusola.

A partir de la gravació real i d'altres documents verídics que es mostren en una pantalla, l'autor i director ha cuinat una peça de teatre documental que revela «de manera còmica, a vegades esperpèntica», el funcionament de la corrupció i els passadissos del poder. «Són com *Les llobes de Wall Street*. La realitat no es pot superar. El teatre està en la política», conclou Serrano, que fins i tot ha hagut de posar-hi fre i ordenar el «torrent verbal» de les comensals perquè la platea les entengués. La seva conversa va ser molt més «atropeçada i esbojarrada». Les actrius Cristina Gàmiz i Anna Sabaté, sota els ficticis noms d'Antonia i Bibí, ens ho expliquen.

Camargate comença amb la líder del PP tirant pilotes fora i amenaçant els periodistes al Parlament després

del succés i salta en un *flash-back* a La Camarga. Un individu (igual que l'agent de la Stasi de *La vida dels altres*) espia les protagonistes. Entre plat i plat, elles destapen els draps bruts i el seu gust pels drapets de Zara i les bosses de pell de cocodrill, addició confessada de la que es diu Antonia. Claven les dents en els poderosos —Prenafeta, *cas Pretòria*, els Pujol, Artur Mas, Piqué, Moragas, Rubalcaba, el *cas Palau*, Felip Puig...— i els tèrbols assumptes a Tarragona i Andorra, i es relaxen debatent sobre el bòtox i la cirurgia maxil·lar.

Serrano va somiar dur a escena l'assumpte de La Camarga, d'una «teatralitat extrema, bestial», va investigar profundament què va passar i va prendre com a referents la sèrie *House of cards*, la pel·lícula *El Divo* i *Maria Estuardo*, de Schiller. Alguns espectadors podran seguir molt de prop la conversa, integrats en l'escaenografia del restaurant.

Gàmiz, que en l'obra fa servir una pròtesi dental, li ha agafat el gust al seu personatge. «M'encantaria fer un cafè amb Camacho. Adverteixo

«**He volgut llançar preguntes sobre les clavegueres de la democràcia**», assegura Gabi Ochoa

«**Són com 'Les llobes de Wall Street'**. És una comèdia esperpèntica», diu l'autor de l'obra sobre La Camarga

en ella un dolor i una soledat que tracta d'omplir amb bosses i amb l'aprovació de tothom. Té una necessitat immensa de poder i de dominar les situacions. No és fàcil el paper de la dona en el poder perquè ha d'assumir un rol masculí de força». «Se sent traïda, desemparada i es desfoga», diu Sabaté. «És molt Medea, està ferida i l'olla a pressió explota», intervé l'autor.

RIALLS I INDIGNACIÓ // La intenció és que el públic «es diverteixi i alhora s'indigni», afegeix Serrano. Així passava amb *Ruz-Bárcenas*, l'obra de Jordi Casanovas que sota la direcció d'Alberto San Juan va aplaudir al desembre. La fidedigna recreació de la declaració de l'extresorer del PP davant el jutge Pablo Ruz, el 15 de juliol del 2013, va deixar perplex el personal. Però la barra del protagonista va disparar més d'una riallada entre la noquejada platea. Casanovas tornarà a la càrrega. Prepara *Pujol, president*, un projecte fruit de la seva indignació amb el qui «durant 20 anys va dictar la moralitat dels ciutadans de Catalunya». «Tenim dret a passar comptes amb ell», reclama. «Serà una versió de *Ciudadà Kane*, un recorregut puntejat de ficció des de la seva infància fins a la seva vellesa. Necessitem clavar cops de puny perquè la realitat ha superat la ficció».

TEATRO DEL BARRIO // A Madrid, el Teatro del Barrio fundat per Alberto San Juan bull com a escenari de bregues polítiques. Acaba d'estrenar-s'hi *Las guerras secretas*, basada en l'entrevista que Iñaki Gabilondo va fer a Felipe González el gener del 1995 sobre els GAL. Una entrevista que, per a l'autor de l'obra teatral, Gabi Ochoa, va suposar «un abans i un després en la relació entre política i periodisme a Espanya». Ochoa ha volgut llançar «preguntes sobre les clavegueres de la democràcia, com molt bé fa el documental *Ciudad mortuària*». Deixa via lliure al públic per a la reflexió sobre el que va passar, sense abandonar el vessant d'espectacle. «Com deia Javier Daulte, el teatre hauria de ser compromès i lúdic, tot en un. És el que hem intentat fer amb aquesta obra, que, en ocasions, té un aire de comèdia bufa, i en d'altres, de western de paraules».

«El teatre és una arma carregada de veritat, més reflexiu que les notícies que treballen la immediatesa», dispara el franc tirador valencià, que

Anna Sabaté i Cristina Gàmiz, les protagonistes de 'Camargate'.

Luis Callejo (Iñaki Gabilondo), Manolo Solo (González) i Chani Martín (Rubalcaba).

Pedro Casablanc i Manolo Solo, a 'Ruz-Bárcenas', de Jordi Casanovas.

► 16 Febrero, 2015

Alberto San Juan, protagonista de 'Confesión de un expresidente...'

Un moment del musical 'Hendaya. Cuando Adolfo encontró a Paco'.

assimila l'auge del teló polític a una crisi que «ha burxat la nostra consciència crítica. Potser impulsada pel 15-M i el i ja n'hi ha prou!». També anuncia que algú afi a l'expresident va veure la funció i l'hi va fer saber. «És la primera vegada que les meves paraules aixequen murs d'indiferència, quan no d'odi». Per ell, només hi ha dues coses que no es poden fer en escena: «Matar i practicar el sexe. Això últim seria pornografia, no teatre». La seva pròxima bala serà per als successos a l'Institut Lluís Vives de Valencia, el febrer del 2012, quan els policies van carregar contra els estudiants.

Un altre González, Ignacio, president de la Comunitat de Madrid, ha

«Cal clavar cops de puny. La realitat ha superat la ficció», assegura Jordi Casanovas

inspirat González, la nova obra d'Isaac Rosa que també veurà la llum a la sala de Lavapiés. «Intenta ser una mirada àmplia al saqueig que els ciutadans madrilenys hem patit les últimes dècades». Alberto San Juan protagonitza *Confesión de un expresidente que llevó a su país a la crisis*, en què l'autor David Carnevall va buscar paral·lelismes entre l'Argentina del corralito i la Itàlia actual.

Les mirades al poder es multipliquen. Des del sorprenent musical *Hendaya. Cuando Adolfo encontró a Paco*, fins a un curt de Jorge-Yaman Serrano que s'atreveix a fantasiejar amb un Urdangarín a qui «dos nanos segresten, apallissen i deixen fet un eccehomo». ■

▶ 16 Febrero, 2015

Agenda

<<
'Dones Afganistan'
L'exposició que té lloc al Palau Robert de Barcelona encara es pot veure.

<<
IV Festival de Cine de Terror de Sabadell
El festival se celebra en diversos espais.

BARCELONA EXPOSICIÓ

'Càmeres submarines. El repte de fotografiar sota l'aigua'. Fins al 12 d'abril estarà oberta l'exposició fotogràfica del Museu Marítim de Barcelona sobre la fotografia submarina i la seva evolució a partir del segle XIX. L'exposició, dividida en sis àmbits, explica la història de la fotografia submarina i els seus personatges més destacats des del segle XIX fins als nostres dies.

BARCELONA EXPOSICIÓ

'Pirates a la Mediterrània'. El 29 de març s'acaba l'exposició del Museu Marítim de Barcelona, que parla de la pirateria a la Mediterrània al llarg dels temps.

BARCELONA 19.00 CONVERSA

Tercer cicle d'El públic i la direcció escènica'. El dilluns 16 de febrer, a les 19.00 hores, a la Biblioteca de Catalunya, tindrà lloc el tercer diàleg del cicle *El públic i la direcció escènica*, organitzat pels Amics de La Perla 29, amb els directors Joan Ollé i Xavier Albertí com a protagonistes. L'objectiu d'aquest cicle és establir un vincle més estret entre els directors i el públic en el procés creatiu i la societat en general. El 15 de desembre passat ja va tenir lloc el primer diàleg entre Carlot Subirós i Pau Roca, i el segon el 15 de gener entre Oriol Broggi i Sergi Belbel. La propera i última conversa es farà al mes de març entre Magda Puyo i Juli Manrique.

BARCELONA 19.00 PRESENTACIÓ

'La diosa y el gigoló'. Juan Manuel Fernández Herrero presentarà la seva obra a La Casa del Llibre de la rambla Catalunya.

BARCELONA 19.00 POESIA

'Dilluns de poesia a l'Arts Santa Mònica'. L'Arts Santa Mònica, la Institució de Lletres Catalanes i Cafè Central, obren un espai públic per

El quartet de Barcelona actuarà aquesta nit al Gran Teatre del Liceu ■ IBAI ACEVEDO

Els Amics de les Arts al Suite Festival

BARCELONA 21.00 CONCERT

L'emblemàtic grup de pop català Els Amics de les Arts tocarà avui al Suite Festival Barcelona que tindrà lloc al Gran Teatre del Liceu.

Els Amics de les Arts van tornar als escenaris l'abril del 2014 amb l'àlbum *Només d'entrar hi ha sempre el dinosaure*. La gira de presentació va ser un èxit que els ha posicionat com un dels grups de referència actual de la música catalana.

El director del festival, Juli Guíu, assegura que es tracta d'un nou cicle de concerts que té "la vocació de reunir els millors artistes nacionals i internacionals en un dels millors escenaris del món". El grup català que va néixer l'any 2009 amb el *single Bed & Breakfast*, actuarà amb altres grups com ara Van Morrison, Woody Allen & New Orleans Jazz Band i Bob Geldof, entre d'altres.

Suite Festival Barcelona i el Liceu volen potenciar l'únic teatre

d'òpera de Barcelona com un dels grans *concert halls* de referència Europea, així com altres recintes reconeguts a nivell mundial com el *Royal Albert Hall* de Londres, l'*Olympia* de París o el *Carnegie Hall* de Nova York.

Woody Allen & New Orleans Jazz, que va actuar per Cap d'Any, i Van Morrison, 20 dies després, oferint grans clàssics, van obrir el cicle amb força i van oferir concerts d'una hora i mitja.

ISA CASALINS

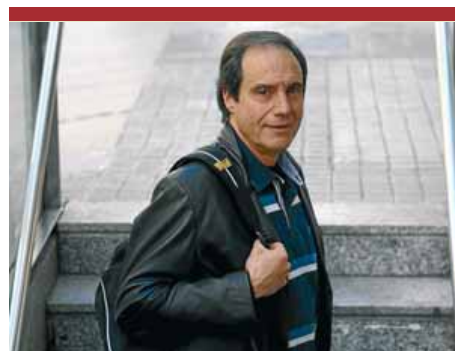

Katy Perry ■ REUTERS

La gira de Katy Perry a Barcelona

BARCELONA 19.45 ACTE

La cantant nord-americana actuarà al Palau Sant Jordi per presentar el seu àlbum *Prism* a la gira *The Prismatic World Tour*.

Salvador Domènech ■ ANDREU PUIG

La memòria de la Guerra Civil, encara ben vigent

BARCELONA 18.30 PRESENTACIÓ

Salvador Domènech presenta *Els de pic i pala* (Pagès Editors), les memòries de Salvador Gomis, al Centre Cultural Els Propis (Via Júlia, 201).

donar a conèixer, amb regularitat al llarg de l'any, les veus més remarcables de la poesia catalana i internacional a Barcelona.

BARCELONA 19.00 PRESENTACIÓ

'Atles toponímic de Catalunya nord'. L'autor del llibre és Joan Becat, geògraf, membre de l'Institut d'Estudis Catalans i de l'Icrecs, qui intervinirà en la presentació amb Joan Tort, professor de geografia a la Universitat de Barcelona. L'acte té lloc a l'Ateneu Barcelonès.

BARCELONA 19.30 CONCERT

Fish. Derek William Dick, més conegut com Fish, actuarà avui a les 19.30 h a la Sala 2 d'Apolo. El seu disc editat el 2013, *Feast of Consequences*, té un estil introspectiu i els temes són fruit de l'observació, ja que es vol allunyar dels aspectes personals de les cançons.

BARCELONA 20.00 CONCERT

'WTF Jam Session'. Com cada dilluns, és un clàssic oferir la millor música de jazz, *hip-hop*, *reggae*, *soul*, folk i música llatina de tot el món i tots els temps. La sessió la dirigeix Aurelio Santos, a la sala Jamboree de la plaça Reial.

BARCELONA 22.00 CONCERT

Marula Barcelona. Fins al 29 de febrer cada dia es presentaran, entre les 22.00 i les 23.00 h, concerts de diversos grups de música. Es focalitza l'atenció al grup MFC Chicken, ja que és l'últim concert que es podrà veure a Barcelona del grup de *garage rock*, considerat, per molts, amb el millor directe del món.

BARCELONA 22.00 CONCERT

'Jam session' de 'blues'. Les *jam session* de blues de la sala Harlem Jazz Club són, des de fa temps, una fita en la vida musical de la nit barcelonina. Aquestes sessions estan dirigides pel músic, cantant i compositor Hernán Senra, *El Chino*.

▶ 16 Febrero, 2015

Agenda

BARCELONA TEATRE

▶ **Almeria Teatre**, Sant Lluís, 64. *Copi i Ocaña, al purgatori*. Prè-vies els dies 20 i 21 de febrer, 20.00. Estrena, el 23 de febrer. Horaris: de dimecres a dissabtes, 20.00, i diumenges, 17.00.

▶ **Apolo Teatre**, Paral·lel 59. *Cremats*, fins al 8 de març. Horaris: dimecres, dijous i divendres, 20.30; dissabtes, 18.00 i 20.30.

▶ **Aquitània Teatre**, avinguda Sarrià, 31-33. *Tributo Pepe Rubianes*. Horaris: de dijous a dissabtes, 20.15, i diumenges, 17.45. *Orgasmos*, la comèdia.

▶ **Círcol Maldà**, C. Pi, 5. Últims dies, *El llarg dinar de Nadal*, amb Cia. La Ruta 40. Horaris: de dijous a dissabte, 20.00. Avui, cabaret. *La mil·limetrada*, amb la Cia. Georgette and Miss Wolf.

▶ **Club Capitol, Sala 2**, Rambla, 138. *Animals de companyia*. Horaris: de dimecres a divendres, 20.00; dissabte, 17.30 i 20.00, i diumenge, 17.30. I David Guapo. I dissabtes, a les 22.00, *Société Improvisé*, de Impro Barcelona. Taquilla inversa.

▶ **Club Capitol, sala Pepe Rubianes**, Rambla, 138. *APM? El show*. I *Comedy Zoo* amb José Corbacho. Del 20 de febrer a l'1 de març. I *Raro, tít!*, amb Albert Boira. Fins al 5 de març.

▶ **Condal**, Av. Paral·lel, 91. *Pels pèls*, de Paul Pörtner. Horaris: de dimarts a divendres, 20.30. I, els dissabtes, a les 23.30, *Las noches del Club de la Comedia*.

▶ **Goya**, Joaquim Costa, 68. Fins a l'1 de març, *Prendre partit*, de Ronald Harwood, dir. Josep Maria Pou. Horaris: de dimecres a divendres, 20.30.

▶ **Gran Teatre del Liceu**, la Rambla, 51-59. Òpera: *Norma*, de Vincenzo Bellini. Dies 17 de febrer. *Semperoper Ballet*, dies 20 i 21 de febrer (dues funcions). El Petit Liceu: *Cantant amb el cor*, dies 7 i 8 de març, a les 12.30.

▶ **Guasch Teatre**, Aragó 140. Infantil: *Rapunzel*. Adults: *Un muerto muy vivo*.

▶ **L'Antic Teatre**, Verdaguier i Callis, 12. *Malmenats*, amb la Cia. Mariantònia Oliver. Horaris: de dijous a dissabtes, 21.00.

▶ **La Puntual**, Allada Vermell, 15. *El tresor del pirata*, amb la Cia. Marionetes Nòmades.

▶ **La Seca Espai Brossa**, c. Flasers, 40. *La nau dels bojos*, Sala Brossa, fins al 22 de febrer. Horaris: de dimecres a dissabtes, 21.00. *Lucrècia*, Sala Fregoli, del 18 de febrer al 15 de març. Festival Alcools: Josep Pedrals. Sala Palau i Fabre. Del 19 al 21 de febrer, de dijous a dissabte, 21.30.

Una escena de l'espectacle ■ SÍLVIA POCH

‘Trau’, de Guillem Albà, al Teatre Lliure

BARCELONA TEATRE

Guillem Albà porta el seu tercer espectacle, *Trau*, al Teatre Lliure de Gràcia. Es tracta d'un treball visual que viatja de la comèdia a la poètica passant per l'absurd i el teatre de titelles.

▶ **La Villarroel**, Villarroel, 87. Fins a l'1 de març, *El crèdit*, de Jordi Galceran, dir. Sergi Belbel, amb Jordi Boixaderas i Pere Ponce. Dimecres i dijous, 20.30; divendres, 21.00; dissabtes, 18.00 i 20.30; diumenges, 18.00. I els divendres, a les 23.00, Mònica Pérez i Jordi Ríos a *1.000 merdes de gags*.

▶ **Porta 4**, c. Església, 4-10 (barri de Gràcia). *El año del cerdo*, amb Factoria Los Sánchez, dissabtes de febrer, 18.00. *De capgirat a la terra*, amb La Marciana Companyia, diumenges de febrer, 12.00. *L'home dels coixins*, amb Sotacabina Teatre, diumenges 20.30. *Loopoesia 2015*, dissabtes 21 i 28 de febrer, 22.00.

▶ **Romea**, Hospital, 51. *Fedra*, de Jean Racine, dir. Sergi Belbel, amb Emma Vilarsau, Mercè Sampietro, Lluís Soler; Xavier Ripoll, Jordi Banacolocha. De dimarts a dissabtes, 20.30; i diumenges, 18.00. I en doble programació, fins a l'1 de març, OFF

Romea: *El bon lladre*, de Conor McPherson, dir. Xicu Masó, amb Josep Julien. Divendres i dissabtes, 22.45, i diumenges, 20.30.

▶ **Sala Atrium**, Consell de Cent, 433. *Sota Zero*, de la Cia. La Peleona. De dimecres a dissabtes, 21.00, i diumenges, 19.00. *L'arbre de la vida*, d'Aboon Teatre.

▶ **Sala Beckett** - Gràcia, Alegria de Dalt 55 bis. Fins al 8 de març, *L'efecte*, de Lucy Prebble. Sixto Paz Produccions. Horaris: de dimecres a dissabtes, 21.30, i diumenges, 18.00. Per taquilla inversa. Dies 21, 22 i 28 de febrer i 1 de març, *Ricard de 3r*, de Gerard Guix, dir. Montse Rodríguez. Horaris: dissabtes, 19.00, i diumenges, 21.00.

▶ **Sala Muntaner**, Muntaner, 4. *L'alè de la vida*, dir. Magda Puyo, fins al 7 de març. Horaris: de dimecres a dissabtes, 20.30, i diumenges, 18.30. I Luis Pardo, a *Paranoid*. De dijous a dissabtes, 22.45, i diumenges, 20.30.

▶ **SAT! Teatre**, Neopàtria 54. Del 14 al 22 de febrer, teatre familiar amb *Un nou vestit nou*, de Xip Xap. Horaris: dissabte, 17.30, diumenge, 12.00 i 17.30.

▶ **Tantarantana Teatre**, carrer de les Flors, 22. El Cicló: fins a l'1 de març, Projecte Nisu presenta *Teenage Dream*. Horaris: de dimarts a dissabtes, 21.00, i diumenges, 19.00. Programació infantil: del 7 al 22 de febrer, Enguna Teatre presenta *El molinet màgic*. Horaris: dissabtes, 18.00, i diumenges, 12.00.

▶ **Teatre Akadèmia**, Buenos Aires, 4749. 99%, d'Elies Barberà i Ian de Toffoli. Fins al 22 de febrer. De dimecres a dissabtes, 20.30, i diumenges, 18.00.

▶ **Teatre Borràs**, Pl. Urquinaona, 9. *Dos caras dures en crisis*. Horaris: dijous i divendres, 20.30; dissabtes, 18.00 i 20.30, i diumenges, 18.00. *Gisela y el libro màgic*. Dissabtes i diumenges, 12.00. Ana Morgade a *El show Morgadeces*, dissabtes, 22.45.

▶ **Teatre Coliseum**, Gran Via, 595. Diumenge 22, *Amarcording!*, a les 18.00.

▶ **Teatre del Raval**, Sant Antoni Abad, 12. Prorroguem *La Moonyos*, espectacle musical en català. Dijous, 19.00; divendres i dissabtes, 20.30, i diumenges, 18.00. 3, 2, 1, *Impro*, divendres, 23.00. *Detectives Martínez*, dissabtes, 23.00. *Soltero a los 30*, diumenges, 20.30. Infantil: *Màgia Júnior*.

▶ **Teatre Gaudí Barcelona**, Sant Antoni Maria Claret, 120. *Limbo*, nou espectacle de l'Era de les Impuxibles, amb lletres de Marc Rosich i música de Clara Peya. Fins a l'1 de març. Horaris: de dijous a dissabte, 20.00 i diumenges, 18.00. Prorrogat, fins a l'1 de març, *Somriures i llàgrimes*. Horaris: dissabte, a les 17.00.

▶ **Teatre Lliure: Gràcia**, Montseny, 47. *Somni americà*, autoria i direcció d'Òriol Tarrasón, fins a l'1 de març. I *Trau*, de Guillem Albà, dies 17 i 24 de febrer.

▶ **Teatre Lliure: Montjuïc**, passeig de Santa Madrona, 40-46 / plaça Margarida Xirgu, 1. *El rei Lear*, de W. Shakespeare, dir. Lluís Pasqual. Entrades exhaurides! I *Joc de miralls*, d'Annie Baker, dir. Juan Carlos Martel.

▶ **Teatre Nacional de Catalunya**, Pl. Arts, 1. Sala Gran: *L'art de la comèdia*, d'Eduardo de Filippo. Horaris: dimecres, 20.00, dijous, 17.00. Sala Petita: *No feu bromes amb l'amor*, d'Alfred de Musset. Dijous i divendres, 20.00; dissabtes, 17.00 i 21.30. Sala Tallers: *Tirant lo blanc*, de Joanot Martorell. Horaris: dissabte, 20.00 i diumenge, 18.00.

▶ **Teatre Poliorama**, La Rambla, 115. Minoria Absoluta presenta *Polònia, el musical*. Horaris: dimecres i dijous, 20.30; divendres, 21.00; dissabtes, 18.00 i 21.00, i diumenges, 18.00.

▶ **Teatre Principal**, Rambla 27. Sala B-El Latino: *Tot bé, gràcies*. Horaris: dijous i divendres, 21.00; dissabtes, 18.00 i 21.00.

▶ **Teatre Victòria**, Paral·lel, 67-69. Dagoll Dagom presenta *Mar i Cel*. Dijous, 20.30; divendres, 21.30; dissabtes, 17.30 i 21.30.

▶ **Teatreneu**, Terol, 26 (Gràcia). Sala cafè-teatre: monòlegs, màgia,... Sala del Mig: teatre,...

▶ **Versus Teatre**, Castillejos, 179. Títelles: *Carabassa*, de Titerearte. Diumenges, 12.00. Estrena, el 16 de febrer, *Cloaca*, de Maria Goos, dir. Oscar Molina, amb Miquel Sitjar, Pep Papell, Xavi Casan, Ramon Godino i Konstantina Titkova. De dijous a dissabtes, 20.30, i diumenges, 18.00.

▶ 16 Febrero, 2015

Nova lectura de la mítica novel·la de cavalleries de Joanot Martorell

Enric Cambray és Tirant lo Blanc, en una escena d'espases durant un assaig, fa uns dies ■ JUANMA RAMOS

El TNC prepara una lectura directa i refrescant del clàssic 'Tirant lo Blanc', dirigit per Pere Planella i amb alumnes acabats de llicenciar de l'Institut del Teatre

Estibant en Tirant

J. Bordes
BARCELONA

"Els espectadors anglesos estan habituats a sentir el teatre de Shakespeare amb paraules arcaïtzants; a Catalunya no hi ha tradició." El TNC treballa amb exalumnes de l'Institut del Teatre el muntatge *Tirant lo Blanc*, una nova aventura per traslladar a escena aquest clàssic de Joanot Martorell. Si a les persones que superen la

quarantena difícilment els van fer llegir aquest text a escola, ara és un material habitual al currículum de secundària i batxillerat. En les seves múltiples adaptacions (del còmic a l'anàlisi crítica), aquesta novel·la d'aventures, amor i tragèdia del cavaller i la seva enamorada Carmesina recupera un aire de sainet en els assaigs amb Pere Planella. A la planta cinquena, sota mateix de la teulada neoclàs-

sica de l'edifici d'Oriol Bohigas, Plaerdemavida s'ajup tot convidant Tirant que no abandoni el seu amor cap a la filla de l'emperador.

Del 18 de febrer al 29 de març, la Sala Tallers respirarà aire medieval amb *Tirant lo Blanc*. Però, tot i que hi ha garantida lluita d'espases i èpica cavallerisca, es respira una voluntat de refrescar l'epopeia, sense descarregar excessivament el gust per

la paraula. És una manera de fer ben pròxim i viu aquest text de Joanot Martorell, que ja suma més de 500 anys.

Enric Cambray és Tirant, l'heroi valent en les batalles, però fràgil en els primers amors. És l'únic actor masculí del repartiment; totes les altres són actrius que interpreten tant papers de donzelles com d'emperadors, generals i soldats. Aquesta és una intuïció del mateix di-

rector que vol repetir l'èxit que ja va signar a *Trifulgues de la Katalana tribu*, en què tot el repartiment era femení, tot i interpretar personatges històrics (que, principalment els cronistes han volgut que siguin masculins). El canvi de sexe permet un punt còmic. Així, l'emperador, més que inexpert en l'art de l'estratègia, és directament beneït. Es deixa conquerir amb facilitat i té més interès per tot allò

que l'allunyi de la mort i de la feina com ara la festa i els amors (si cal) extraconjugals. S'intueix que serà una peça clau per aportar humor al quadre èpic en els passatges de major intensitat amorosa. Un deliciós contrapunt, si es lliguen bé les mirades i les intencions. A l'assaig, de fa uns dies, s'anaven embastant les escenes, sense marcar gaire més que el moviment i posant a prova la sonoritat del text.

▶ 16 Febrero, 2015

Altres versions històriques de la novel·la cavalleresca

A l'esquerra, detall de la versió de Benet i Jornet (1988). A la dreta, la de Bieito (2007) ■ ROS RIBAS / MARCEL LLACH

Un clàssic més representat en el franquisme que en la democràcia

Maria Aurèlia Capmany comenta, en el pròleg de la versió del *Tirant* de Josep Maria Benet i Jornet, que l'obra és "una mina d'or" per les múltiples versions que permet l'original. La primera representació de la qual es té coneixement és de Joan Sales.

Es va estrenar al Palau de la Música el 1958. Capmany va començar fent una versió per a escoles que, més endavant tindria sortida per als teatres de València (1971). Segarra en va fer una tercera versió per a les sessions de *Cavall Fort* amb l'Escola Adrià Gual (1972). Josep Anton Codina té el suport de la Caixa de Pensions per fer una nova adaptació que es tanca amb el Grec del 1976. Fins llavors, aquella novel·la èpica (realçant l'aire de sainet) va ajudar a reivindicar

una cultura pròpia. De propostes en titelles, Capmany recull la que en va fer La Claca. El 1989, Mardux Titelles en faria una nova lectura. L'any anterior, es va posar en escena l'adaptació de Benet i Jornet. No es compta una nova adaptació fins al 2007, que, arran de la invitació de Catalunya com a cultura convidada a Frankfurt, Calixto Bieito i Carles Santos en fan una adaptació explosiva, entre eròtica i gastronòmica, que faria temporada al Romea el 2008.

I és que la paraula serà l'altre gran element del muntatge. Perquè, com deia Planella a l'arrencada, és bo aprendre a interpretar amb una paraula un punt arcaïtzant. El lèxic corre prou senzill, per evitar que calgui un diccionari (absolutament ineficax en una escena, sobretot si es pensa en uns espectadors majoritàriament estudiants d'institut) i el que pot sonar un punt llunyà s'entén dins del context. Oriol Broggi no va voler renunciar a al-

gunas paraules *dringadores* d'Espriu en la seva versió de *Primera història d'Esther* i es va atrevir a construir un petit diccionari al programa de mà. També Antoni Gomila en *Acorar* avançava algun lèxic de les arrels mallorquines en l'elaboració de la sobressada.

El plantejament escènic, pel que s'intueix a la sala d'assaig (entre ordinadors per revisar el text i anar apuntant les anotacions de direcció) fa olor a un teatre molt despul·lat. Amb una mena de tarima central que deixarà veure el seu darrere, com qui mira per les finestres de cal veï. La música i l'audiovisual serà el màxim de rudimentaris. De fet, els tambors es canten en l'assaig (per part de l'ajudant de direcció mentre pren el tambor i es posa a picar com demana la dramaturgia). El cant, que ressona a

vals de la cort medieval, és una altra peça senzilla que serveix per a l'ambientació d'un espai més aviat buit. Els elements que aniran apareixent han de ser els indispensables. Així, la paraula i la interpretació seran les eines capitals d'aquest combat amb la poca tradició de respectar una lletra que el mateix Cervantes feia dir al seu Quixot que es tractava de la millor peça de cavalleria perquè moria al lit. I sí, coincideix Planella, el que fa molt interessant

Una lectura musical recordarà el 10 de març l'adaptació de Sales i Altisent

l'obra èpica és que, finalment Tirant morí per un constipat, com un fràgil mortal. Les proeses quedaran als llibres dels cronistes.

Per completar l'aventura de *Tirant lo Blanc* al TNC, es prepara una òpera bufa de Joan Sales i Joan Altisent: *En Tirant lo Blanc a Grècia*. El compositor Altisent va posar música, el 1958 per a l'Agrupació Dramàtica de Barcelona la comèdia escrita per l'autor d'*Incerta glòria*. El 10 de març es farà una lectura musical amb els alumnes de cant de l'Es-muc. Per la seva banda, el *Tirant lo Blanc* ideat per Roger Consuli i Pere Planella té gira planejada a Sant Andreu de la Barca, Barberà del Vallès, Sant Boi de Llobregat, Sant Joan Despí, Ripoll i Tordera, si es confirma l'acord amb els equipaments de Teatres en Xarxa. ■

El repte és tenir una escena despul·lada d'artifici perquè domini l'actor i la paraula

▶ 16 Febrero, 2015

AGENDA

Si voleu publicar una activitat en aquesta pàgina o a l'agenda digital de La Vanguardia, entreu i creeu el vostre compte a: www.lavanguardia.com/agenda

Barcelona ciutat

Bachin Barcelona. Jorgen van Win interpreta dues *Violoncello suites*, de J.S. Bach. 16 euros, reserves al 679-305-718.

Monestir de Sant Pau del Camp. Sant Pau del Camp, 101 (tots els dilluns i dimecres, 13 hores).

Videoclub - la passione italiana e molto altro. Projectió de la pel·lícula *La migliore offerta*, de Giuseppe Tornatore (Itàlia, 2012, 124 minuts), interpretada per Geoffrey Rush, Jim Sturgess, Sylvia Hoeks. Gratuït.

Istituto Italiano di Cultura. Passatge Méndez Vigo (18 hores).

Sistema de vigilància i monitorització sísmica al voltant del Castor. Conferència a càrrec d'Estefania Blanch, de l'Observatori de l'Ebre (CSIC-URL), dintre del 75è aniversari del CSIC, *Ciència d'avui per a un millor demà*. Residència d'Investigadors. Hospital, 64 (18.30 hores).

La frustrada i lletja plaça Catalunya. Conferència a càrrec de Lluís Permanyer, periodista.

Scias. València, 313, baixos (19 h).

Grans novel·les del segle XX. Sam Abrams parla de *Per qui repiquen les campanes*, d'Ernest Hemingway. Cercle d'Economia. Provença, 298 (19 hores).

Reencontrar el amor. Projectió d'aquesta pel·lícula de Lisa Azuelos (França, 2014). Gratuït.

FNAC L'illa. Av. Diagonal 557 (19 h).

L'art de la comèdia I. Vestuari. Conversa entre Nina Pawlowsky i Mariaelena Roqué, a propòsit de *L'art de la comèdia*, d'Eduardo De Filippo.

Biblioteca El Clot-Josep Benet. Plaça de les Glòries Catalanes, 37-38 (19 h).

Capitalisme i benestar. Conferència de Bo Stråth, catedràtic emèrit d'història nòrdica, europea i mundial a la Universitat de Hèlsinki. Presenta David Casassas, professor de la UB. CCCB. Montalegre, 5 (19 h). 3 euros.

Tardes al Palau. Concert cloenda del centenari, a càrrec de la Còbra la Sel-

EXPOSICIONS DE LA SETMANA

■ El comissari i crític d'art Frederic Montornés exposa a la Fundació Miró una selecció de fotografies de petit format, en la qual posa en diàleg imatges captades per ell durant tres dècades i que, segons l'autor, tenen en comú el fet d'estimular una cerca i d'amagar més del que mostren.

Fotografies de petit format

Avui

El còmic i la il·lustració: del 50 al 2000. El Reial Cercle ret tribut a l'editor Josep Tournet, artífex del Grup de la Floresta. Reial Cercle Artístic. Arcs, 5, Barcelona.

Intencions. Obres realitzades amb ciment per Núria Guinovart. Àmbit Galeria d'Art. Consell de Cent, 282, Barcelona.

Dimarts, 17

BiblioTec. Cent anys d'estudis i professió bibliotecària 1915-2015. La Generalitat de

Catalunya i la Universitat de Barcelona presenten aquesta exposició, amb motiu del centenari de la creació de l'Escola de Bibliotecàries i de la Xarxa de biblioteques populars el 1915. Palau Robert. Pg. de Gràcia, 107, Barcelona.

Màscaras, silencios, tango y movimiento. Pintures de Susana Negri. Entre els dies 17, 18 i 19 l'artista farà una acció pública: pintarà el mural de l'entrada del centre. Artte. Muntaner, 83, Barcelona.

Centenari de les Escoles Normals de mestres de Girona (1914-2014). Exposició que mostra l'evolució histò-

ca i l'activitat de les escoles de magisteri de Girona durant els darrers 100 anys. Museu del Jugué de Catalunya. Sant Pere, 1, Figueres.

Dimecres, 18

Disseny per viure. La primera exposició temporal del museu reuneix 99 projectes contemporanis que aporten solucions a problemes quotidians. Comissari: Òscar Guayabero. Museu del Disseny. Plaça de les Glòries Catalanes, 37-38, Barcelona (inauguració, 19.30 hores).

Josep Maria Serra

FREDERIC MONTORNÉS

La notte, 1961. La Fundació Miró presenta aquesta mostra de fotografies de petit format realitzades per Frederic Montornés. La mostra revela la faceta més creativa d'aquest comissari i crític d'art que fa anys va posar la

seua mirada a la fotografia digital (a la imatge, *Bola mano*). Aquesta mostra posa en diàleg impressions captades per l'autor al llarg de tres dècades. Fundació Joan Miró. Parc de Montjuïc, Barcelona. Fins al 25 de maig.

vatana, amb Jesús Santalieu, director. Interpreten sardanes de Mercader, Serrat, Serra, Toldrà, Albertí, Puigferrer, Saló, Viladesau, Fontàs, Feliu i Farràs. 12 o 15 euros.

Palau de la Música (19 hores).

Atles Toponímic de la Catalunya Nord. Presentació de la nova toponímia a càrrec de Joan Becat, geògraf i membre de l'Institut d'Estudis Catalans, i Joan Tort, professor de Geografia de la Universitat de Barcelona.

Ateneu Barcelonès. Canuda, 6 (19 h).

O.N.G. Sense Sostre. Xerrada informativa, per a la captació de voluntaris i col·laboradors.

Restaurant Pomarada. Passeig de Gràcia, 78 principal (19 hores).

Rue des voleurs. Club de lectura al voltant d'aquest llibre de Mathias Enard, amb Corinne Evanan. En francès. 10 euros.

Llibreria Jaimes. València, 318 (19 h).

El teatre pren la paraula, 4a jornada. El teatre i el conflicte social. Entre la descripció i el compromís. Debat amb Mariano Barroso i Fernando Bernués. Modera Carme Portaceli.

Teatre Romea. Hospital, 51 (20 hores). Entrada lliure.

Bach i Scarlatti al piano. Concert poc habitual amb un programa íntegrament barroc, a càrrec de la pianista Anna Serret.

Casa Elizalde. València, 302 (20.30 h). Gratuït, cal reservar al telèfon 934-880-590.

Cloaca. Estrena d'aquesta obra, en català, representada pels actors Xavi Casan, Ramon Godino, Miquel Sitjar, Pep Papell i Konstantina Titkova.

Versus Teatre. Castillejos, 179 (20.30 hores).

Lleida

LLEIDA (Segrià)

Piano. Concert del jove pianista sevillà José María Villegas, format a la seva ciutat, a la Juilliard School de Nova York i a la Hochschule für Musik de Hannover. 5 euros.

Auditori Enric Granados. Plaça Mossèn J. Verdaguer, s/n (20 hores).

▶ 16 Febrero, 2015

Nit de sentiments

CANÇÓ

Estrella Morente i Niño Josele. 'Amar en paz'

Lloc i data: Festival Guitarr BCN, Palau de la Música (13/II/2015)

RAMON RODÓ SELLÉS

Fernando Trueba, "el senyor de les idees", fa anys va proposar a Enrique Morente que la seva filla Estrella cantés els grans temes melòdics de la música brasilera i divendres passat, molt temps després, vam poder escoltar el resultat d'aquesta idea en una nit plena de sentiments.

La cançó del Brasil no sempre és samba i carnaval, també és lament. Tan sols hem de recordar el tema d'*Orfeo negro* que deia: "La felicitat és com una ploma, vola molt alta però te una vida breu, Necessita que hi hagi vent sense parar". El divendres vam

EMILIA GUTIÉRREZ

Estrella Morente

tenir molt d'això, temàtiques com la desil·lusió, la soledat, els amors perduts... on la tristesa més maca arribava a ferir-nos el sentiment interior gràcies a l'expressivitat d'una veu amb ànima i d'un guitarrista tot sensibilitat i enriquiment harmònic.

Estrella és una triomfadora a l'escena, la seva entrega és total i divendres no va ser una excepció. Va ser un concert binari: Estrella i Josele, veu i guitarra, Brasil i flamenc, i sobre l'escenari dues cadires. Es respirava un aire a música de càmera. Molts cops, quan tot és tan real, el minimalisme escènic maximitza l'art per sobre de l'espectacle. Va ser una nit de sentiments que no sé si va deixar satisfets els fans de la música brasilera o els del flamenc però Estrella Morente i el Niño Josele van navegar entre dues aigües dispars amb la barca del coneixement, impulsats per la seva sensibilitat. Un bon inici del festival Guitarr BCN.●

► 15 Febrero, 2015

CLÁSICA

Proyecto partitura

MARIA JOÃO PIRES / JULIEN LIBEERObras de Schubert y Ravel.
Ibercámara. Palau de la Música
Catalana, Barcelona. 11 de febrero

XAVIER PUJOL

Maria João Pires cumplió los setenta en julio, pronto se cumplirán treinta años de su primera actuación para el ciclo de conciertos Ibercámara en donde ha ofrecido veintitrés 23 actuaciones.

A juzgar por su estado de forma, la célebre pianista lisboeta podría seguir ofreciendo conciertos para sus amigos de Barcelona

durante años repitiendo más o menos la fórmula habitual del virtuoso en recital en solitario, sin embargo la artista, que siempre ha tenido fama de inquieta, se ha inventado, con la colaboración de la Chapelle Musicale Reine Elisabeth de Bélgica en donde es profesora, el *Proyecto Partitura*, una iniciativa que propicia la escucha recíproca entre músicos de diferentes generaciones delante del público. No se trata de una clase magistral sino de construir un artista, de avalar un joven intérprete y compartir con él escenario, obras, público, nervios y fama. La idea, más o menos se-

ria: “no vendrían a escucharte a ti, pero vendrán a escucharme a mí y yo les obligaré a escucharte a ti”.

De los ocho pianistas que participan en el *Proyecto Partitura*, el agraciado en esta ocasión fue el pianista Julien Libeer (1987) que ya ha actuado con Pires con diferentes programas.

En su actuación en el Palau Pires y Libeer interpretaron juntos en primer lugar el *Allegro en La menor para piano a cuatro manos D.947*, *Lebensstürme* (*Tempestades de la vida*) de Schubert, una pieza complicada, un Schubert raro, violento, verdadera-

mente “tempestuoso”, con resonancias orquestales y aliento épico. A continuación Libeer en solitario, con Pires en el escenario observando como tocaba y disfrutando del concierto, se enfrentó a un Ravel difícil, los seis números de *Le Tombeau de Couperin M.68* que resolvió muy bien y que le acreditaron como un pianista brillante y de técnica completísima.

En la segunda parte Pires, en solitario, se las vio con una pieza mayor del repertorio, una pieza terrible, no por su dificultad, que es enorme, sino porque parece estar siempre al borde mismo del desquiciamiento, la *Sonata núm. 21 D.960*, la última sonata de Schubert, una obra que sólo se puede abordar en plena madurez. Pires está en esta situación y la bordó. Una interpretación memorable, una más.

Petit observatoriJOSEP MARIA
Espinàs**Dret a
ser i dret a
canviar**

Si no m'equivoco, mai no he tingut una relació personal amb **Josep Antoni Duran Lleida**. I em sembla que ni tan sols hem coincidit en cap acte social. Però sempre que el veig a la televisió o trobo la seva fotografia en un diari penso en el meu pare. Em dic que s'assemblen bastant. Això sí, no m'imagino el meu pare, que va morir ja fa anys, dedicant-se a la política ni defensant les seves idees en públic. Era una persona més aviat tímida i la seva vida social es reduïa a les branques de la família.

Ara he de fer una objecció a **Duran Lleida**, per una afirmació que ha fet: «¿Per què he de ser independentista si no ho he estat mai?» Naturalment, té un perfecte dret a no ser independentista, però la raó que dóna per no ser-ho no em sembla vàlida. «Si no ho he estat mai...» És indiscutible, em sembla, que milers o milions de persones a Catalunya i arreu del món, quan han arribat als cinquanta, als seixanta o als setanta anys adopten unes ide-

**És poc sòlid l'argument
de Duran que no és
independentista perquè
no ho ha estat mai**

es que de joves no havien tingut. Als vint anys eren impulsius i als quaranta, reflexius. Hi ha qui ha estat, de jove, molt conformista i quan entrava a la maduresa es manifestava com un rebel.

Jo vaig ser més aviat tímid durant bastants anys i després em vaig trobar agafant una guitarra i sortint a cantar en una colla d'escenaris, fins i tot al Palau de la Música. Una temeritat, sens dubte, que no hauria pogut imaginar-me, perquè anys enrere no em veia ni tan sols capaç d'ensenyar a la família els versos que escrivia.

Josep Antoni Duran Lleida té tot el dret a no ser independentista. Però l'argument que no ho ha estat mai té poca solidesa. ¿Quants fidels cristians han passat a ser uns laics respectuosos? No haver estat mai independentista no imposa –com si fos una fatalitat– l'obligació de continuar no sent-ho.

Tota la vida és una successió d'opcions. De descobriments. De canvis. ≡

► 15 Febrero, 2015

Estrella Morente, en calma i amb ànima

CRÒNICA La 'cantaora' va obrir amb Niño Josele el Guitarr BCN

|| LUIS TROQUEL
BARCELONA

Divendres passat, mentre els carnavals començaven a ocupar els carrers, al Palau de la Música Estrella Morente i Niño Josele obrien la nit amb una recreació de la mítica *Mañana de Carnaval*. Ella caminant cap a ell, vestida d'un vaporós i immaculat blanc, com una núvia camí de l'altar. Veu i guitarra, sols durant tot el recital. I beneït un idil·li artístic tan grat, la persona que ho ha fet possible a primera fila de la llotja que toca l'escenari: Fernando Trueba.

En aquesta mateixa llotja també hi eren Javier Mariscal, Nat Chediak i bona part de la família d'Estrella: el seu marit, Javier Conde; la seva mare, Aurora Carbonell, i el seu germà petit, José Enrique Morente, que precisament la tarda anterior havia ofert una sensacional actuació a la Sociedad Flamenca El Dorado.

Sense pals flamencs ni concessions, només cançons brasileres no exemptes de 'jondura'

Nit inaugural del festival Guitarr BCN, amb totes les entrades venudes i Estrella Morente oferint una faceta diferent de la que ens té acostumats. Sense pals flamencs ni *coplas*. Només antològiques cançons brasileres, tot i que no per això exemptes de *jondura*. Ja a la inicial *Mañana de Carnaval*, Niño Josele va afegir a la versió del disc un detall tan anecdòtic com significatiu: la va concloure amb el toc característic de la granadina.

Vigília també del Dia dels Enamorats per a velles cançons que destil·len romanticisme de postal acolorida, somieigs recreats en un insòlit llenguatge. Sense concessions. Tot el repertori brasiler del disc *Amar en paz* gairebé en idèntic ordre i dos afegits: Niño Josele va tocar el tema *Luz* que va gravar amb Chano Domínguez (que també era entre el públic) i, al final, la *commovedora Minha*, peça de la qual va néixer aquesta aventura tan feliç.

En el segon tram, Estrella, vestida d'un vermell encès, va cantar dreta (com ho sol fer també als concerts per dret) i va ballar sense trencar el clima de pau. Poques vegades les paraules *calma i ànima* han casat tan bé. ≡

<<

‘La Venècia de Vivaldi’

El Cor de Noies de l’Orfeó Català actua a les 18.00 h.

► 15 Febrero, 2015

AGENDA

Si voleu publicar una activitat en aquesta pàgina o a l'agenda digital de La Vanguardia, entreu i creeu el vostre compte a: www.lavanguardia.com/agenda

Barcelona ciutat

El Carmel i Nou Barris. Del dret a l'habitatge al dret a la ciutat. Itinerari a peu. Cada recorregut és concebut com un espai d'observació, interpretació i experimentació obert a l'intercanvi d'opinions i el treball en grup.
CCCB. Montalegre, 5 (10 hores). 6 euros.

Eulàlies: La ruta de Santa Eulàlia del Born CC. Un itinerari a càrrec de Quim Torra, director del Born CC.
Plaça del Pedró (de 10.30 a 12 hores). 7,5 euros.

BSW Swingui qui vingui @ Sants. Com cada tercer diumenge de mes, avui hi ha el millor swing al barri de Sants.
Plaça d'Osca (de 12 a 14.30 hores).

Contabile, Conte familiar amb Patricia McGill i el grup de música Vir-dung.
Museu de la Música. Lepant, 150 (17.30 hores). 2,5 euros.

Cicle Residències Musicals. El clarinetista Víctor de la Rosa fa un duet amb Óscar Caravaca, piano. Interpretaran obres de C.M. von Weber, A. Berg, J. Brahms i A. Guinovart.
La Pedrera. Passeig de Gràcia, 92 (18 hores). 12 euros.

La Venècia de Vivaldi. Concert a càrrec del Cor de Noies de l'Orfeó Català amb el conjunt Vespres d'Arnadi i la direcció de Manel Valdivieso.
Palau de la Música (18 h). 15 o 20 euros.

Qué tiempos aquellos. Concert emmarcat dins del XVI Cicle Clàssica a les Corts, a càrrec del grup Opera Obsessiona (Paula Nogueira, soprano, Daniela Sarmiento, mezzosoprano, i Montse Pujol, piano).
Centre cívic Riera Blanca. Riera Blanca 1 (18 hores). 4.41 euros.

Xcèntric. Absències i (im)possibilitats. Rastres d'un cinema experimental a Irlanda. Aquesta sessió esbossa un traçat històric des dels inicis del cinema fins a la videocreació actual, passant pels acostaments clàssics a les avantguardes; de Buster Keaton, a

ORQUESTRA AMICS UNESCO
Basílica de Santa Maria del Pi
A les 18 h
18 euros
www.basilicadelpi.com

La Basílica de Santa Maria del Pi acull el recital de l'Orquestra Amics de la Unesco de Barcelona, dirigida per Gonçal Comellas. El concert tindrà els següents solistes: Antoni Besses, Claudi Arimany, José M. Fernández i Jordi Gendre. Els músics interpretaran diverses obres de Händel i J.S. Bach

Händel o Bach?

FANNY MERINO
Barcelona

Les obres de Georg Friedrich Händel i Johann Sebastian Bach arriben a la basílica de Santa Maria del Pi

parativa entre aquests dos genis de la música.

Els solistes Antoni Besses, (piano), Claudi Arimany (flauta), José M. Fernández (violí) i Jordi Gendre (flauta) interpretaran avui el *Concert núm. 3 opus 6 en mi menor* de Händel,

El projecte ha reunit virtuoses de la música i membres de grans orquestres desaparegudes i ha tornat als escenaris amb aquesta nova proposta, que pretén ajudar els joves músics amb talent i acostar la música clàssica a

ARXIU

Gonçal Comellas porta la batuta de l'Orquestra Amics de la Unesco

amb l'Orquestra Amics de la Unesco de Barcelona, dirigida per Gonçal Comellas, catedràtic de violí del Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona.

El recital forma part de la temporada que l'orquestra fa a l'església del Pi, que consta de sis concerts dedicats a les obres de Händel i Bach, la qual cosa permet una anàlisi com-

el *Concert de Brandenburg núm. 2 en fa major* de Bach, el *Concert núm. 4 opus 6 en la menor* de Händel i el *Concert de Brandenburg núm. 6 en si bemoll major* de Bach.

No només dirigida sinó també creada pel mestre Comellas, la formació va començar com a orquestra de corda: cinc violins primers, quatre violins segons, tres violes, tres violoncel·ls i un contrabaix.

llocs on normalment no arriba.

L'orquestra depèn de l'associació Amics de la Unesco, entitat amb més de cinquanta anys d'història que es dedica a facilitar el descobriment de la diversitat cultural i lingüística i a promoure el diàleg i la convivència entre cultures, llengües i religions.

Els pròxims concerts, al mateix lloc, s'oferiran els dies 18 d'abril, 17 de maig i 13 de juny. ●

Film de Samuel Beckett, a la performer punk Lydia Lunch, figura fonamental en l'escena No Wave de la Nova York de finals dels setanta, retratada en súper-8 per la seva amiga Vivienne Dick, passant pels vianants anònims d'un carrer dublinès filmats per un agent dels Lumière.
CCCB. Centre de Cultura Contemporània de Barcelona. Montalegre, 5 (18.30 hores). 4 euros.

BSW Open Sundays Jam. Cada diumenge hi ha sessions de ball.
SANTSballuga. Bassegoda, 1 (de 19 a 23 hores).

El Pony pisador. Aquest grup ofereix un concert amb cançons i danses irlandeses, sea shanties, bluegrass, yodel i altres músiques del món.
La Sonora de Gràcia. Riera de Sant Miquel, 59 (19.30 hores). 1,5 euros.

Zinemaldia. Projectió del documental *Ateak Zabalduz*, de Juanmi Gutiérrez, sobre el moviment okupa a la zona d'Oarsoaldea (19.30 h), i de la pel·lícula *Lasa eta Zabala*, de Pablo Malo (2014. VOS) (21.30 h).
Cinemes Girona. Girona, 175.

Barcelona

BADALONA (Barcelonès)
Festival Internacional de Màgia. El mag Sergi Buka presenta *Magikisim*, un espectacle que combina cartes, papers i cordes i ombres xineses.
Teatre Blas Infante. Andrés Segovia, 45 (18 hores). 6 euros.

CORNELLÀ DE LLOBREGAT (B. Llobr.)
9è Concurs de teatre amateur ciutat de Cornellà Memorial Joaquim Vilà i Folch. El Grup de Teatre 8, de Tarragona, representa *Soc lletja*.
Orfeó Català. Josep Torres i Bages, 62 (18.30 h). 5 euros.

Girona

FIGUERES (Alt Empordà)
Harrogate Ladies College. Aquest cor de noies del nord de Yorkshire (Anglaterra), el principal conjunt del departament de música del centre, fa una gira de concerts per Catalunya.
Parròquia de Sant Pere. Església, 8 (12.45 hores). Gratuït.

► 14 Febrero, 2015

AGENDA

Si voleu publicar una activitat en aquesta pàgina o a l'agenda digital de La Vanguardia, entreu i creeu el vostre compte a: www.lavanguardia.com/agenda

El cap de setmana amb la canalla

Carnaval. Rues i més rues, disfresses i més disfresses. El cap de setmana els carrers i les places de pobles i ciutats s'ompliran de festa, alegria i somriures. Aquesta tarda a Barcelona hi ha rues a tots els barris, moltes d'elles dirigides als menuts de la casa. Demà se celebrarà la recuperada tradició de la Taronjada, que ha esdevingut l'acte central de la festa a Barcelona. A les 16.30 h, a la plaça Comercial, davant el Born, hi haurà balls de Carnaval amb el grup De Soca-rel, seguits de la Cercavila del Rei Carnestoltes, la batalla campal de globus i confettis de color taron-

ja, per acabar amb el Sarau de la Taronjada i el Ball de Màscares.

www.bcn.cat/carnaval

Montjuïc. A la muntanya de Montjuïc hi ha dues cites per a la canalla. A la Fundació Miró hi tenim l'espectacle de clown recomanat a partir de tres anys, *Tut-turutut la Princesa!* a càrrec de la companyia La Bleda. La princesa Bleda emprèn un viatge per recuperar el seu tresor. El trobarà, però en un lloc inesperat (avui, 17 h, demà, 12 h, 6 euros). Al Palau de la Música catalana hi ha un espectacle de la companyia Parpelles següent representant el seu espectacle *El meravellós*

MÚSICA

■ EL CCCB acull aquest mes la companyia Únics Produccions i el seu musical per a nens de 0 a 4 anys, *Pintamúsica* (dissabtes, 16.30, 17.30 i 18.30 h, Montalegre, 5, 9 euros nadons, 12 euros, adults). Al Palau de la Música (a partir de tres anys) tenim el *Trencadís de cançons*, contrastos musicals entre modernitat i tradició amb El Somni del Drac, veus i instruments, i la Companyia Factoria Mascaró, ballarins. Tres elements arquitectònics del Palau prenen vida en una mescla de cançó, poesia i dansa (diumenge, 12 h, 11 euros).

viatge de la Violeta i en Parpelles, un concert teatralitzat on entre músics i actors expliquen un conte per a nens de 4 a 10 anys (demà, 12.30 h, entrada més 3 euros), però a més demà hi haurà una gran festa de Carnestoltes, amb un grapat d'activitats infantils (de 10.30 a 17 hores, preu entrada, gratuït pels nens que vagin disfressats).

LP Mix. Daniel Cercós i Miner Montell també celebren el Carnaval amb un xou esbojarrat on dos personatges estrafolaris fan riure molt quan creuen haver trobat l'últim crit de la tecnologia: el ràdio-cassette! Casa Elizalde. València, 302, Barcelona (12 hores). 3,5 euros.

Josep Maria Serra

► 14 Febrero, 2015

La corrupción política

Ya puede evidenciarse, por fortuna, que la opinión publicada e internet informan a los ciudadanos de los múltiples casos de corrupción en la clase política. Solamente destacaría algunos como, por ejemplo, el Palau de la Música, la operación Gürtel, los ERE en Andalucía, Bárcenas y el presidente Pujol.

Con la lentitud de la justicia y los deseos de los partidos políticos en atacarse entre sí con el “y tú más”, la voluntad de acabar con esta lacra sirve de muy poco. Sin embargo, la gran mayoría de españoles estamos hartos de tales conductas y de la poca credibilidad de que, según las encuestas, los partidos tradicionales vayan a

ser los conductores de la nueva política anticorrupción. Yo no confío demasiado en que la irrupción de Podemos en la vida pública pueda corregir este problema endémico de nuestra sociedad. Existen demasiados intereses de diferentes actores en hacernos creer que actuarán con firmeza contra los corruptos, muchos de ellos, vinculados en las diferentes tramas.

Los ciudadanos deberemos ser exigentes con todos los partidos,

sin excepción, y pedirles transparencia y honradez, aun sabiendo que será muy difícil conseguirlo.

JOSEP MARTÍN COLL

Suscriptor

Sant Cugat del Vallès

REVISTA MUSICAL CATALANA

Crítica

‘Dido & Aeneas’, una òpera molt jove amb més de 300 anys

Redacció on 13 febrer, 2015 / 0 comments

© Lorenzo di Nozzi

CICLE CORAL ORFEÓ CATALÀ. Cor Jove de l'Orfeó Català. Elisenda Arquimbau, mezzosoprano. Josep-Ramon Olivé, baríton. Jordi Domènech, contratenor. Serena Sáenz, soprano. Anna Niebla, soprano. Ferran Mitjans, tenor. Ars Musicae, Orquestra Barroca. Esteve Nabona, direcció musical. Aleix Viadé, vídeo. Sylvia Kuchinow, il·luminació. Marc Rosich, direcció escènica. **PALAU DE LA MÚSICA (PETIT PALAU). 9 de febrer de 2015.**

Per Mila Rodríguez Medina

Vivim últimament una mena d'efervescència de l'òpera *Dido & Aeneas* de Purcell. Després de la inauguració de la temporada de música antiga a L'Auditori amb la interpretació de The King's Consort i l'estrena de la revisió de l'obra dins del cicle de l'Òpera de Butxaca i Nova Creació (OBCN) al Teatre Lliure, el cap de setmana passat era el torn del Cor Jove de l'Orfeó Català, el qual, també amb la col·laboració del cicle de l'OBNC, reprenia la versió estrenada fa dos anys al Palau de la Música Catalana. En un punt intermedi entre la fidelitat de Robert King i la inspiració i renovació radical del Teatre Lliure, el *Dido & Aeneas* de Purcell es va presentar molt més senzill i proper, jove en definitiva, amb un clar objectiu, conscient o no: la reivindicació del Cor Jove de l'Orfeó Català.

Amb una formació que depassa la trentena de cantaires, cosa poc comuna en un *Dido & Aeneas*, i sota la direcció d'Esteve Nabona, el Cor Jove es va mostrar segur de la seva feina i còmode, i lluint-se molt en els passatges corals més col·lectius. Aquest Cor Jove no és un cor amateur que serveixi als adolescents per obtenir i millorar una formació musical. Al contrari, és un cor professional amb la simple particularitat d'estar compost per cantaires joves amb molta carrera pel davant. Sota la direcció escènica de Marc Rosich, aquests joves van gaudir molt de la història i l'escena, com una obra de teatre cantada. L'escenografia els col·locava com a protagonistes: aquest *Dido & Aeneas* tenia molt de pel·lícula adolescent: els veritables protagonistes hi són tots aquells que envolten la història dels amants, aquells la suporten, l'alimenten i la pateixen com a pròpia. Enfocament en el qual encaixa perfectament el gran personatge compost per Purcell per a Belinda, aquí interpretat amb molt de talent per la jove Serena Sáenz, que realment va esdevenir la protagonista. Però no només així l'escenografia feia protagonista el Cor Jove. El principal component d'aquesta posada en escena era un *mapping* projectat al fons de l'escenari —eina creada per Aleix Viadé, fins fa poc cantaire del Cor Jove— i una manera genial de solucionar una escenografia amb pocs mitjans i aconseguir fins i tot nous efectes, molt complexos en una dramàturgja tradicional.

Acompanyaven el Cor Jove tres cantants per als tres personatges teòricament protagonistes de l'òpera: Dido, Aeneas i la fetillera; tres cantants diferents fins i tot en la presència a l'escenari, tot reforçant així aquesta visió de la història principal com un segon nivell amb l'entorn creat pel Cor Jove. El contratenor Jordi Domènech en el paper de la fetillera va saber jugar amb els joves en els moments més paròdics dels conjurs de les bruixes, amb una actuació, però, a vegades massa histriònica. La mezzosoprano Elisenda Arquimbau va ser una gran Dido, amb una presència deliciosa a l'escenari, però la millor veu solista d'aquest Purcell va ser Josep-Ramon Olivé com a Aeneas, que va aconseguir una cosa a vegades gairebé impossible: compondre un personatge interessant i amb cos en aquest Aeneas, figura que habitualment queda relegada a un segon pla en les representacions de l'òpera i que aquí es va veure reivindicat.

Completava aquest nou mapa per a *Dido & Aeneas* a Barcelona, l'Orquestra Barroca Ars Musicae, malauradament el punt més dèbil de tota la producció. Sense deixar de mostrar una interpretació correcta, la part instrumental es va sentir en clar desavantatge respecte de la resta. No obstant això, l'actuació d'Edwin García a la tiorba i guitarra barroca i Gregori Ferrer al clavicèmbal va ser de molt bona qualitat.

En definitiva, un nou punt de vista, aquest jove i directe, sobre aquesta febre tan merescuda per la recuperació d'una obra que mai no ens cansarem d'escoltar.

[Revista Musical Catalana](#) © 2013 All Rights Reserved

[Outspoken](#) theme by [Wpshower](#)

REVISTA MUSICAL CATALANA

Actualitat, Cambra

El jove pianista Aaron Pilsan actua en el cicle ECHO Rising Stars

Redacció on 13 febrer, 2015 / 0 comments

Aaron Pilsan

Aquest concert suposa el debut del pianista a l'Estat espanyol.

El cicle ECHO Rising Stars presenta el proper 17 de febrer el pianista austríac de 20 anys Aaron Pilsan en un recital al Petit Palau (20.30 h), en què interpretarà obres de Haydn, Schubert, Widmann i Schumann.

El concert s'obrirà amb la *Sonata en Do major* de Haydn, que potser va ser l'última sonata d'aquest compositor, amb un llenguatge agosarat que la fa superior a totes les altres. Continuarà amb la *Fantasia Do sostingut major*, "*Wanderer-Fantasie*" de Schubert, obra que trenca el patró tradicional de la sonata. A continuació, Pilsan interpretarà una selecció de sis de les onze *Humoresken* de J. Widmann, compostes l'any 2007 per encàrrec del Carnegie Hall i estrenades l'any següent en aquesta mítica sala novaïorquesa. I clourà el recital amb *Kreisleriana* de Schumann, una peça escrita només en quatre dies l'any 1838, inspirada en Johannes Kreisler, personatge fictici d'una obra literària d'E. T. A. Hoffmann que designa un mestre de capella desequilibrat.

El cicle ECHO Rising Stars presenta enguany al Palau de la Música Catalana i a L'Auditori sis solistes i formacions escollides pels membres de l'European Concert Hall Organisation (ECHO), l'associació dels auditoris i sales de concerts més importants d'Europa i de la qual són membres aquests auditoris catalans.

Aaron Pilsan, proposat per la Konzerthaus i el Musikverein de Viena, és considerat un pianista de talent excepcional. Ha estat alumne de Karl-Heinz Kämmerling al Mozarteum de Salzburg i de Vassilia Efstathiadou al Conservatori de Hannover. Actualment estudia amb Lars Vogt. Convidat a sales de concerts i festivals europeus de renom, ha obtingut els primers premis en els concursos Rotary Youth Music Prize, Prima la Musica, Grottrian Steinweg Braunschweig i Wendl & Young de Viena. Al concurs Ton und Erklärung de Munic va obtenir el premi a la millor interpretació de Liszt. El 2011 va ser escollit artista jove de l'any per la prestigiosa revista «Fono Forum».

Quant als concerts al Palau, el cicle continuarà el 26 de març (20.30 h) al Petit Palau amb el recital de la soprano nigeriana Omo Bello, acompanyada al piano per Clément Mao-Takacs, que interpretarà obres de Rossini, Catalani, Bellini, Respighi, Donizetti, Castelnuovo-Tedesco, Tosti i Puccini. Proposada per la Cité de la Musique-Salle Pleyel, Omo Bello va ajornar el seu concert inicialment previst per al 28 de gener passat per malaltia (les mateixes entrades del concert ajornat seran vàlides per a aquesta nova data).

Finalment, l'actuació del Matosinhos String Quartet tancarà el cicle al Petit Palau el 18 de maig (20.30 h). Format per Vitor Vieira i Juan Carlos Maggiorani (violins), Jorge Alves (viola) i Marco Pereira (violoncel), ha estat proposat per la Fundació Gulbenkian-Casa da Música; la formació interpretarà obres de Mozart, Xostakóvitx, Vianna da Motta i Ravel.

Pel què fa a l'Auditori de Barcelona, el 12 de febrer passat actuà el saxofonista Mike Fletcher –presentat pel Town Hall & Symphony Hall de Birmingham–, acompanyat d'Olie Brice i Jeff Williams. Ja al mes de març, el violoncel·lista Michael Petrov i el pianista Ashley Fripp –presentats pel Barbican Centre de Londres– actuaran el dia 19; i el 29 d'abril ho farà el Quatuor Ardeo, presentat pel Bozar de Brussel·les i el Het Concertgebouw d'Amsterdam.